

در ۱۵ مهر ۱۴۰۲ طوفان الأقصی به پاخاست و بار دیگر مسئله رهایی قدس شریف را در کانون توجه جهان اسلام قرار داد. ملت های مسلمان و انسان های آزاده در سراسر جهان با مظلومین فلسطین اعلام همبستگی کردند و دولت ها، احزاب، گروه های سیاسی و... نیز در همه جهان به نوعی با یکی از طرفین ماجرا همدلی کردند. اما موضع گیری و همدلی و همبستگی افغانستان به عنوان یکی از کشورهای مسلمانی که هرگز رژیم صهیونیستی را به رسمیت نشناخته است، به کدام سمت و سو بود؟ رویکرد دولت کنونی این کشور به ماجرا چگونه بود؟ پاسخ به این پرسش ها از آنجا مهم تر می شود که به یاد داشته باشیم بازار شایعات در خصوص نقش و حضور رژیم صهیونیستی در افغانستان پسا اشغال، هر چند غیر عقلانی و مضحک، اما تا حدودی پر رونق بود. تنها یکی از موارد شایعه در مرداد ۱۴۰۱ خبر حضور نیروهای رژیم صهیونیستی در فرودگاه های افغانستان بود!

۱. بررسی کوتاه دوران گذشته

چنان که بیان شد، افغانستان هرگز رژیم صهیونیستی را به رسمیت نشناخته است، چه در دوران پادشاهی، چه در دوران جمهوریت داودخانی، چه دوران کمونیستی و چه پس از آن. عمده مردم افغانستان نیز همواره به آرمان رهایی قدس به عنوان یک آرمان مقدس نگریسته اند. ناظر به همین احساسات پاک اسلامی مردم افغانستان بود که حتی دولت کمونیستی، به ویژه آخرین رئیس جمهور آن، محمد نجیب الله، سخن گفتن

طالبان حمله اسرائیل به شهر جنین فلسطین را محکوم کرد